

Избрах гъга

Избрах дъга

Дъга от разноцветни мисли
изплува през дъждовен ген.
Дори през сълзи оптимист съм
и слънцето изгрява в мен.

Макар оловно е небето
и с гръм и трясък да вали,
щом леко ни е на сърцето,
усмивката ще заблести.

Дъждовен ли ще е денят,
потънал във мъгли, в тъга...
решаваш всъщност само ти.
За себе си избрах дъга!

Генезис

Затворени в пространство и във време,
живеем уж в реалността.

В матрицата сме здраво вкоренени,
забравили за своята душа.

Щом ти почувстваш нужда от развитие
и пожелаеш да си истински щастлив,
тогава правиш своето откритие:
повярвай в себе си, бъди правдив.

И някъде дълбоко в нас, прикрита,
затворена в кристална пещера,
една надежда нежно ни нашепва:
„Духът е храм и имаме крила“.

Чудотворно утро

Утрото се ражда в чудеса...
Отмива белези от раните росата –
като отронена от Бог сълза
да ни пречисти и спаси душата.

Ореол от слънчеви лъчи
облива в светлина небето.
Осъществими са човешките мечти,
щом има вяра и любов в сърцето.

В началото на новия ми ден
направих път на чудесата!
И изведнъж: светът е променен,
отворих аз очи за красотата!